

[Stetter.]

For det andet får egnsudviklingsrådet en større bemyndigelse til selv at træffe en afgørelse i de foreliggende sager; det vil medføre, at vi får en hurtigere sagsbehandling, og det vil enhver, der har haft noget med denne lovgivning at gøre, erkende er en virkelig god nydannelse.

For det tredje øges kontakten med de lokale myndigheder ved repræsentation i rådet af de kommunale organisationer og de større regionale udviklingsudvalg. Vi mener imidlertid, at kontakten bør være endnu bedre, og vi kunne tænke os, at de kommunale repræsentanters antal udvidedes fra 2 til 4 personer. Vi mener, der er en god begrundelse herfor, idet det vil være rigtigt, at egnsudviklingsdirektoratet og rådet har en repræsentant i de landsdele, der kan blive tale om. Vi har samtidig bemærket os, at det nuværende støtteudvalg falder bort, og det græder vi tørre tårer over; vi mener ikke, at dette udvalg har haft nogen betydning.

For det fjerde foreslår regeringen, at der etableres et egnsudviklingsdirektorat, og at dette får sæde i Jylland efter ministerens nærmere beslutning. Vi er særdeles tilfredse med denne bestemmelse, fordi udflytning af statsadministrationer er en særdeles effektiv form for egnsudvikling. Vi mener, at direktoratet bør placeres i et egnsudviklingsområde, og jeg vil naturligvis gerne høre, om ministeren har gjort sig nogle overvejelser herom. Jeg skal undlade at prøve på at påvirke ministeren i nogen retning. Jeg tror, vi bliver nødt til at overlade afgørelsen til ministeren.

Jeg finder, at det er unødvendigt at gå ind på en omtale eller vurdering af de virkemidler, som har været anvendt efter den nugældende lov om egnsudvikling m. v. Vi kender administrationen, vi kender virkningen af disse bestemmelser, og jeg vil gerne sige, at vi anerkender ikke mindst, at administrationen af lovgivningen har været tilfredsstillende. Den er gennemført på en

smuk måde, ofte på grundlag af vanskelige eller til dels uklare lovbestemmelser.

Regeringen foreslår i det foreliggende lovforslag indførelse af nogle nye virkemidler, og jeg vil gerne have sagt, at vi på forhånd er meget venligt indstillet over for alle forslag, der kan hjælpe vanskeligt stillede egne, byer og sogne. Vi har imidlertid nogen tvivl om værdien af disse nye midler og vil derfor gerne have dem nærmere belyst og undersøgt i det kommende udvalg.

Det drejer sig for det første om garanti for lån til udgifter i forbindelse med forarbejderne til nye projekter. Vi mener, at der i virkeligheden er tale om visse overlappinger, idet vi jo allerede har institutioner, der med statsstøtte påtager sig denne opgave; jeg tænker her ikke mindst på de teknologiske institutter. Man kunne også spørge, efter hvilke kriterier man vil udvælge de ansøgere, som kan komme i betragtning. Det må som regel være efter ikke-økonomiske, og her er vi betænkelige, fordi der efter vor opfattelse må være et passende erfaringsgrundlag hos de pågældende ansøgere. Ofte drejer det sig jo også her om ret store beløb, der endog kan overstige anskaffelsessummen for bygninger og maskiner, og det bliver derfor ganske umuligt at opnå den nødvendige sikkerhedsstillelse, som er foreskrevet i lovforslaget.

Det drejer sig for det andet om den nye bestemmelse om garanti for lån til driftskapital. Også her er vi i tvivl om, hvorvidt det er en rigtig bestemmelse. Kun de virksomheder, som tidligere har modtaget støtte i henhold til andre bestemmelser i lovforslaget, kan komme i betragtning, og det er naturligvis i sig selv en ganske betydelig begrænsning. Denne betragtning må imidlertid ikke få nogen til at tro, at vi vil foreslå, at alle virksomheder i egnsudviklingsområderne skulle have adgang til garanti for lån til driftskapital, ingenlunde. Vi har den generelle opfattelse, at har virksomheder først opnået støtte til anlægsfinansieringen, så må de pågældende principielt selv klare